

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΛΑΤΙΝΙΚΑ 2018

Ο Σίλιος Ιταλικός, ο επικός ποιητής, ήταν ένδοξος άνδρας. Τα δεκαεφτά βιβλία του για τον δεύτερο Καρχηδονιακό πόλεμο είναι όμορφα. Τα τελευταία χρόνια της ζωής του διέμενε στην Καμπανία [...] Επεδίωκε τη δόξα του Βιργιλίου και περιέβαλλε με αγάπη το πνεύμα του. Τον τιμούσε όπως το παιδί [τιμά] τον δάσκαλό του. Θεωρούσε σαν ναό το μνημείο του, το οποίο βρισκόταν στη Νεάπολη.

Όταν ο Άκκιος πήγε από την πόλη Ρώμη στον Τάραντα, όπου είχε αποσυρθεί ο Πακούβιος σε μεγάλη πια ηλικία, έμεινε σ' αυτόν. Ο Άκκιος, που ήταν πολύ μικρότερός του στην ηλικία, διάβασε σ' αυτόν, επειδή το επιθυμούσε, την τραγωδία του, της οποίας το όνομα είναι «Ατρέας».

Γι' αυτό το λόγο στέλνει επιστολή γραμμένη στα ελληνικά. Συμβουλεύει τον απεσταλμένο, αν δεν μπορέσει να πλησιάσει, να δέσει την επιστολή στον ιμάντα του ακοντίου και να το ρίξει μέσα στο στρατόπεδο. Στην επιστολή γράφει πως θα έρθει γρήγορα με τις λεγεώνες του. Ο Γαλάτης, επειδή φοβήθηκε τον κίνδυνο, αποφάσισε να ρίξει το ακόντιο. Αυτό τυχαία καρφώθηκε σε έναν πύργο και τρεις μέρες αργότερα το είδε κάποιος στρατιώτης και το πήγε στον Κικέρωνα. Εκείνος διαβάζει μέχρι το τέλος (όλη) την επιστολή και προτρέπει τους στρατιώτες του να ελπίζουν στη σωτηρία τους.

B1α.

vir → virorum

libri → liber

eius (το πρώτο) → ea

se (το πρώτο) → nobis

Pacuvius → Pacuvi

nomen → nomina

rem → res

casu → casuum

turrim → turri

salute → salus

B1β.

pulchri → pulchriore

multo → plus (συγκριτικός) – plurimum (υπερθετικός)

minor → parvus

celeriter → celerrime

B2α.

erat (το πρώτο) → futurus eras

tenebat → tenendi

venisset → venturus

recesserat → recedemus

desideranti → desiderent

adire → adeunto

possit → potuerim

veritus → verituum esse

conspicitur → *conspicere* / -re

B2β.

Ενεστώτας: *defers*

Παρατατικός: *deferebas*

Μέλλοντας: *deferes*

Παρακείμενος: *detulisti*

Υπερσυντέλικος: *detuleras*

Συντελεσμένος Μέλλοντας: *detuleris*

Γ1α.

poeta: ομοιόπρωτος ονοματικός προσδιορισμός, παράθεση στο *Silius Italicus*

cui: είναι δοτική προσωπική κτητική στο *est*

casu: είναι αφαιρετική οργανική του τρόπου στο *adhaesit*

Γ1β.

Quam ob rem epistula conscripta Graecis litteris a Caesare mittitur.

Quidam miles tertio post die hanc conspicit.

Γ1γ.

Tarentum → *Tarenti* (απρόθετη γενική στάσης σε τόπο γιατί πρόκειται για δευτερόκλιτο όνομα πόλης)

Γ2α.

Postquam / ubi / ut / simul *Accius* ex urbe *Roma* *Tarentum* venit (*venerat*).

Γ2β.

adfore: υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου «*adfore*» είναι το «*se*», το οποίο τίθεται σε αιτιατική, γιατί έχουμε ταυτοπροσωπία και λατινισμό. Το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου στα λατινικά, ακόμη και σε περίπτωση ταυτοπροσωπίας, τίθεται σε πώση αιτιατική και δεν παραλείπεται. Εδώ επιλέγεται το «*se*», γιατί έχουμε άμεση αυτοπάθεια.

Γ2γ.

ut *tragulam* mitteret: δευτερεύουσα ονοματική, βουλητική πρόταση ως αντικείμενο στο ρήμα *constituit*. Εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το περιεχόμενό της είναι απλά επιθυμητό. Συγκεκριμένα εκφέρεται με υποτακτική παρατατικού (*mitteret*) για το παρελθόν σε εξάρτηση από ιστορικό χρόνο (*constituit*). Παρατηρείται ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων, γιατί η επιθυμία είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός κύριας και δευτερεύουσας πρότασης) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της.

Γ2δ.

periculum veritus

Αντικειμενική αιτιολογία: *quod* / *quia* / *quoniam* (*Gallus*) *periculum veritus erat* (οριστική υπερσυντέλικου)

Υποκειμενική αιτιολογία: cum (Gallus) periculum veritus esset (υποτακτική υπερσυντελικού)

